

ምዕራፍ 9

ለመዘምራን አለቃ፤ በሙትላቤን፤ የዳዊት መዝሙር።

አቤቱ፤ በልቤ ሁሉ አመሰግንሃለሁ፤ ተአምራትህንም ሁሉ እነግራለሁ።

2 በአንተ ደስ ይለኛል፤ ሐሣብህንም አደርጋለሁ፤ ልዑል ሆይ፤ ለስምህ እዘምራለሁ።

3 ጠላቶቼ ወደ ኋላ በተመለሱ ጊዜ፤ ይሰናከላሉ ከፊትህም ይጠፋሉ።

4 ፍርዴንና በቀሌን አድርገህልኛልና፤ ጽድቅን እየፈረድህ በዙፋንህ ላይ ተቀመጥህ።

5 አሕዛብን ገሠጽህ፤ ዝንጉዎችንም አጠፋህ፤ ስማቸውንም ለዘላለም ደመሰስህ።

6 ጠላቶች በጦር ለዘላለም ጠፉ፤ ከተሞቻቸውንም አፈረስህ፤ ዝክራቸውም በአንድነት ጠፋ።

7 እግዚአብሔር ግን ለዘላለም ይኖራል፤ ዙፋኑንም ለመፍረድ አዘጋጀ፤

8 እርሱም ዓለምን በጽድቅ ይፈርዳታል፤ አሕዛብንም በቅንነት ይዳኛቸዋል።

9 እግዚአብሔርም ለድሆች መጠጊያ ሆናቸው፤ እርሱም በመከራቸው ጊዜ ረዳታቸው ነው።

10 ስምህን የሚያውቁ ሁሉ በአንተ ይታመናሉ፤ አቤቱ፤ የሚሹህን አትተዋቸውምና።

11 በጽዮን ለሚኖር ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ በአሕዛብም መካከል አደራረጉን ንገሩ፤

12 ደማቸውን የሚመራመር እርሱ አስበአልና፤ የድሆችንም ጩኸት አልረሳምና።

13 አቤቱ፤ እዘንልኝ፤ ጠላቶቼም የሚያመጡበኝን መከራ እይ፤ ከሞት ደጆች ከፍ ከፍ የምታደርገኝ፤

14 ምስጋናውን ሁሉ እናገር ዘንድ፤ በጽዮን ልጅ በደጆችዋ በማዳንህ ደስ ይለኛል።

15 አሕዛብ በሠሩት ጉድጓድ ወደቁ፤ በዚያችም በሽሽጓት ወጥመድ እግራቸው ተጠመደች።

16 እግዚአብሔር ፍርድን በማድረግ የታወቀ ነው፤ ኃጢአተኛው በእጆቹ ሥራ ተጠመደ።

17 ኃጢአተኞች ወደ ሲኦል ይመለሳሉ፤ እግዚአብሔርን የሚረሱ አሕዛብም ሁሉ።

18 ድሀ ለዘላለም አይረሳምና፤ የችግረኞችም ተስፋቸው ለዘላለም አይጠፋም።

19 አቤቱ፤ ተነሥ፤ ሰውም አይበርታ፤ አሕዛብም በፊትህ ይፈረድባቸው።

20 አቤቱ፤ ፍርሃትን በላያቸው ጫንባቸው፤ አሕዛብ ሰዎች እንደ ሆኑ ይወቁ።